

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/69/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317205991
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5317205991.3

Uznesenie

Okresný súd v Čadci v spore žalobkyne B. Q., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Z. Č., právne zastúpenej Mgr. Soňou Grošaťovou, advokátkou so sídlom Hodžova 13, 010 01 Žilina proti žalovanému Národná diaľničná spoločnosť a. s., IČO: 35 919 001, so sídlom Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, právne zastúpenému AENEA Legal s. r. o., so sídlom Jozefská 3, 811 06 Bratislava, IČO: 35951125, za účasti Okresnej prokuratúry Čadca, ul. 17. novembra 1567, 022 01 Čadca o určenie existencie vecného bremena takto

rozhodol:

I. Konanie **zastavuje**.

II. Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 13. 10. 2017 sa žalobkyňa domáhala určenia, že je oprávnenou z vecného bremena spočívajúceho v práve doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti - rodinného domu súpisné číslo XXX, postaveného na parcele CKN č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie Č.. V rámci skutkového stavu tvrdila, že vecné bremeno bolo v jej prospech zriadené darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXXX/XX. Zápis bol vykonaný na LV č. XXXX pod položkou XXX/XX v časti ľarchy. Rozhodnutím č. OÚ-T-X-XXX/DAA zo dňa 5. 6. 2014 Okresný úrad Žilina odbor výstavby a bytovej politiky vyvlastnil nehnuteľnosti, okrem iného aj rodinný dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele CKN č. XXXX v katastrálnom území Č., patriaci vlastnícky dcére žalobkyne. Po zápise rodinného domu v prospech žalovaného ako navrhovateľa vyvlastnenia žalobkyňa zistila, že vecné bremeno zriadené v jej prospech na liste vlastníctva zapísané nie je, a to aj napriek tomu, že nedošlo k uzavretiu dohody o zrušení vecného bremena, či akémukoľvek usporiadaní vzťahov medzi ňou a novým vlastníkom nehnuteľností. Vyvlastňovacie rozhodnutie nemohlo byť podkladom pre výmaz z vecného bremena, nakoľko označeným rozhodnutím nedošlo k jeho zrušeniu, ktoré predpokladá jeho zánik. Predpokladom vykonania výmazu vecného bremena je existencia rozhodnutia, z ktorého výroku musí okrem vyvlastnenia vlastníckeho práva v prospech tretej osoby vyplývať aj rozhodnutie o zrušení existujúceho vecného bremena, de facto o jeho vyvlastnení, ako zákonom stanoveného predpokladu jeho zániku. Pokiaľ vyvlastňovacím rozhodnutím nedošlo aj k rozhodnutiu o zrušení vecného bremena, toto naďalej existuje a oprávňuje žalobkyňu predmetnú nehnuteľnosť obývať a užívať. Existencia naliehavého právneho záujmu je v danom prípade podmienená potrebou poskytnúť ochranu vecnému právu patriacemu žalobkyni a zároveň nevyhnutnou potrebou odstrániť stav právnej neistoty a ohrozenia subjektívneho práva, ktoré existuje a prislúcha žalobkyni v čase podania žaloby. Naliehavý právny záujem na určení má žalobkyňa z toho dôvodu, že nezákonným postupom žalovaného výmazom vecného bremena z príslušného LV č. XXXX došlo k zásahu do jej práva a právom chráneného záujmu, teda naďalej užívať a obývať predmetnú nehnuteľnosť. K žalobe pripojila i vyvlastňovacie rozhodnutie. Vo vyjadrení zo dňa 25. 4. 2018 (replike) na svojich tvrdeniach a žalobe zotrvala.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 5. 1. 2018 č. I. 47 dôvodil, že vecné bremeno in personam v prospech žalobkyne zaniklo vyvlastňovacím rozhodnutím, právoplatným dňa 30. 6. 2014. Odkázal na stranu 2 rozhodnutia o vyvlastnení, v ktorej príslušný správny orgánom konštatoval, že „pokiaľ ide o náhradu za zrušenie (zánik) vecného bremena doživotného bývania a užívania rodinného domu súpisné číslo 225, ktorý je predmetom vyvlastnenia, osobitná náhrada tu nepatrí, nakoľko primeraná náhrada za zrušenie vecného bremena patrí len pri splnení podmienok ustanovených v § 111a stavebného zákona, teda len vtedy, ak je s vyvlastňovanou stavbou spojené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, od ktorého závisí riadne užívanie inej stavby alebo pozemky, čo nie je tento prípad“. Tiež uviedol, že správy orgán v rozhodnutí o vyvlastnení určil náhradu za vyvlastnenie v sume zodpovedajúcej trhovej cene, určenej znaleckým posudkom. S požiadavkou na vyššiu náhradu za vyvlastnenie odkáže vyvlastneného bez prerušenia konania na súd. Dňa 21. 7. 2014 bola pôvodne vlastníčke vyvlastnenej nehnuteľnosti Z. P. F., dcére žalobkyne, vyplatená peňažná náhrada v celkovej výške 260.407,93 €. Z titulu nespokojnosti s výškou peňažnej náhrady podala na Okresný súd Bratislava II. žalobu o zaplatenie sumy vo výške 174.592,07 €. K vyjadreniu pripojil výpis z listu vlastníctva č. XXXXX-čiasť, rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR o udelení stavebného povolenia, vyvlastňovacie rozhodnutie, oznámenie Z. Č. o zrušení trvalého pobytu žalobkyne ku dňu 30. 11. 2017. Podaním zo dňa 28. 2. 2018 č. I. 129 oznámil súdu, že Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu dcéry žalobkyne o preskúmanie zákonnosti stavebného povolenia v spojení s rozhodnutím ministra č. 77/2016 zo dňa 29. 6. 2016, pričom súd sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že stavebným povolením, ako aj rozhodnutím o vyvlastnení, bol jasne preukázaný nielen verejný záujem, ktorý má jednoznačnú prioritu pred súkromnými záujmami jednotlivcov, ale aj vlastnícke právo žalovaného. Vo vyjadrení zo dňa 21. 3. 2018 č. I. 209 uviedol, že pokiaľ žalobkyňa nesúhlasila s obsahom a závermi rozhodnutia o vyvlastnení, mohla využiť všetky prípustné správne inštitúty správneho poriadku SR, najmä odvolanie proti rozhodnutiu o vyvlastnení, resp. žalobu o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia, to však neurobila. Poukázal aj na stranu 20 rozhodnutia o vyvlastnení, v ktorom správny orgán uviedol, že „v prípadoch, kde následkom vyvlastnenia nehnuteľnosti zanikajú aj ďalšie práva, ktoré na nej viaznu (v danom prípade právo doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti žalobkyňou), v konaní o vyvlastnení vyvlastňovaný vlastník (v danom prípade dcéra žalobkyne) a tí, ktorých práva súčasne zanikajú s rozhodnutím o vyvlastnení (v danom prípade práva žalobkyne), sa musia dohodnúť na rozdelení náhrady za vyvlastnenie. Zriadenie vecného bremena je v danom prípade zmluvným vzťahom medzi oprávneným z vecného bremena (v tomto konaní žalobkyňou) a povinným z vecného bremena (dcérou žalobkyne). Navrhovateľ vyvlastnenia (v danom prípade žalovaný), nie je stranou takejto zmluvy. Pre neho teda z takejto zmluvy nevznikajú žiadne záväzky. Bolo len vecou zmluvných strán ako a za akých podmienok si medzi sebou zriadili vecné bremeno. Preto zákonodarca určil, že vo vyvlastňovacom konaní, ktoré vychádza zo stavebných predpisov ako prameňov verejného práva, sa musia vyvlastňovaný vlastník a ten, komu zanikajú vyvlastnením práva k vyvlastňovanej nehnuteľnosti, dohodnúť o rozdelení náhrady za vyvlastnenie. Ak nie, je z právomoci správnych orgánov vyňatá možnosť rozhodnúť o rozdelení takejto náhrady za vyvlastnenie priamo vo vyvlastňovacom konaní a tento nárok (rozdelenie náhrady) sa stáva predmetom sporového občianskeho súdneho konania a patrí do právomoci všeobecných súdov. Rozdelenie náhrady za vyvlastnenie bude potom predmetom dokazovania, v rámci ktorého si potom vyvlastnený vlastník a ten, komu zaniklo právo k vyvlastňovanej nehnuteľnosti, môžu konfrontovať vlastné dôkazné prostriedky“. Poukázal tiež na to, že zabezpečovanie náhradného bývania nie je predmetom vyvlastňovacieho konania. Z vyvlastňovacieho rozhodnutia na strane 32 vyplýva, že „pokiaľ vyvlastnené nehnuteľnosti darovala žalobkyňa svojej dcére, ktorá získala za ich vyvlastnenie peňažnú náhradu, je vecou dobrých mravov, aby dcéra žalobkyne poskytla žalobkyňi ubytovanie, resp. peňažnú náhradu. Nielen bytová, ale ani peňažná náhrada za zrušenie vecného bremena in personam žalobkyňi od žalovaného nepatrí. Tú si môže žalobkyňa uplatňovať u svojej dcéry. V tomto podaní zároveň vzniesol námietku prekážky skôr začatého konania, tzv. litispendencie, ktorá je založená už skôr podanou žalobou o vypratanie vyvlastnených nehnuteľností, o ktorej sa vedie spor na Okresnom súde v Čadci pod sp. zn. 8C/85/2016. V konaní o vypratanie vyvlastnených nehnuteľností, ktorého predmetom je posúdenie existencie práva, resp. právneho vzťahu žalovaného k nehnuteľnostiam, skôr podaná žaloba na plnenie konzumuje neskôr podanú žalobu o určenie. Bez predbežného posúdenia zániku vecného bremena in personam by nebolo možné uložiť žalobkyňi povinnosť vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti v konaní 8C/85/2016. Zároveň namietal nepreukázanie naliehavého právneho záujmu na určení, keď žalobkyňa nepreukázala, že jej v dôsledku neistého právneho postavenia bezprostredne hrozí, resp. že jej vznikla nejaká konkrétna ujma. Zároveň dôvodil, že určovacia žaloba nemôže byť opodstatnená tam, kde možno žalovať na splnenie povinnosti. V podaní zo dňa 4. 4. 2018 č. I. 273 oznámil, že dňa 26. 3. 2018 vydal Okresný úrad Žilina rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť žiadateľky, dcéry

žalobkyne, pôvodnej vlastníčky vyvlastnených nehnuteľností, o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení. V duplike zo dňa 29. 5. 2018 č. I. 322 opakovane poukazoval na prekážku skôr začatého konania, ktorá bola založená už skôr podanou žalobou o vypratanie vyvlastnených nehnuteľností a rovnako dôvodil aj nedostatkom naliehavého právneho záujmu žalobkyne. Dňa 3. 7. 2018 oznámil súdu právoplatné skončenie správneho konania o zrušenie rozhodnutia o vyvlastnení, ku ktorému malo dôjsť rozhodnutím MDVSR zo dňa 26. 6. 2018, ktorým ministerstvo zamietlo odvolanie dcéry žalobkyne ako bývalej vlastníčky nehnuteľnosti a rozhodnutie Okresného úradu v Žiline o zamietnutí žiadosti o zrušenie vyvlastňovacieho rozhodnutia zo dňa 26. 3. 2018 potvrdilo.

3. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca 8C/85/2016, najmä zo žaloby podanej Národnou diaľničnou spoločnosťou a. s. (v danom spore v postavení žalovaného), mal súd zistené, že žalovaný podal dňa 2.5.2016 žalobu, ktorou sa domáha vypratania nehnuteľností, vrátane nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorej žiada žalobkyňa v tomto spore deklarovat' existenciu vecného bremena v podobe jej práva osobného užívania a doživotného bývania v spornej nehnuteľnosti. Žalovaný sa domáha uloženia povinnosti dcére žalobkyne Z.. P. F. ako bývalej vlastníčke spornej nehnuteľnosti a zároveň aj voči žalobkyňi ako osobe pôvodne oprávnenej z vecného bremena viaznuceho na vyvlastnenej nehnuteľnosti.

4. Podľa § 159 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

5. Podľa § 161 ods. 1, 2 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky"). (2) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Žaloba o určenie je žalobou preventívneho charakteru. Z jeho doktríny vyplýva, že žalobný návrh na plnenie konzumuje (v sebe zahŕňa) aj určovací žalobný nárok. Doktrína preventívneho charakteru určovacej žaloby je svojim spôsobom zakomponovaná už v samotnej legálnej definícii pojmu „žaloba“, ktorá je podľa § 131 CSP definovaná ako procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva. Ak spor vznikol z ohrozenia subjektívneho práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu v zásade žalobou na určenie, či tu právo je, alebo nie je. Ak spor vznikol z porušenia subjektívneho práva, uplatňuje sa právo na súdnu ochranu v zásade žalobou na plnenie. Ako každá žaloba aj určovacia žaloba zakladá prekážku litispendencie pre inú žalobu s rovnakým obsahom medzi totožnými stranami. Pritom je relevantné, či je naliehavý právny záujem v oboch určovacích žalobách tvrdý zhodne alebo odlišne. Určovacia žaloba teda za opísaných podmienok zakladá prekážku litispendencie aj vtedy, ak žalobca v neskôr podanej určovacej žalobe tvrdí iný naliehavý právny záujem ako skôr v podanej určovacej žalobe. Rovnako platí, že vyhovujúci rozsudok o určení (ne) existencie práva je prekážkou res iudicata pre určovaciu žalobu s rovnakým obsahom medzi totožnými stranami aj vtedy, ak je naliehavý právny záujem deklarovaný odlišne. Z hľadiska skúmania procesných podmienok prekážky litispendencie (ako i prekážky res iudicata) vykazuje osobitosti aj vzťah určovacej žaloby a žaloby na plnenie, ak je právnym dôvodom žaloby na plnenie porušenie práva, ktoré má byť deklarované určovacou žalobou. Ide o prípad, keď je určovací žalobný nárok prejudiciálnou otázkou pre žalobný nárok na plnenie. Žalobný nárok na plnenie konzumuje určovací žalobný nárok. Žaloba na plnenie tak vytvára prekážku litispendencie pre žalobu určovaciu. V opačnom poradí označená procesná prekážka nenastáva. Žaloba na plnenie je naopak procesne prípustná aj vtedy, ak sa skôr začalo konanie o určovacej žalobe, resp. ak už bolo v určovacej žalobe právoplatne rozhodnuté, avšak v merite veci sa prejaví, že žalobný nárok na plnenie konzumuje určitý žalobný nárok.

7. Súd sa pred konaním a rozhodovaním o merite veci zaoberal tým, či sú splnené základné procesné podmienky pre sporové konanie a pokračovanie v ňom. Prihliadal i na vyjadrenia žalovaného k žalobe i v replike, ktorý sám na nedostatok jednej z procesných podmienok poukazoval. Súd sa v danom prípade stotožnil s argumentmi žalovaného týkajúcimi sa prekážky skôr začatého konania, tzv. litispendencie. Je nesporné, že vo veci 8C/85/2016, v ktorej spor inicioval žalovaný (Národná diaľničná spoločnosť a. s.), je predmetom žaloba na plnenie - uloženie povinnosti vypratať vyvlastnené nehnuteľnosti, pričom táto povinnosť má byť uložená aj žalobkyňi. Žaloba bola podaná dňa 2.5.2016. Žaloba žalobkyne o určenie existencie vecného bremena bola podaná dňa 16. 10. 2017, teda neskôr. Na Okresnom súde v Čadci teda prebiehajú 2 sporové konania medzi totožnými stranami. Totožnosť strany sa neurčuje z hľadiska

procesného postavenia. Nie je rozhodujúce, či tá ktorá strana vystupuje v konaní ako žalobca alebo ako žalovaný. Totožnosť predmetu sporu je daná v prípade, ak predmetom druhého neskôr začatého sporu je ten istý nárok, ktorý je uplatňovaný už v spore v prvom. Totožnosť nároku nemôže byť posudzovaná len podľa žalobného návrhu, ale tiež podľa právneho dôvodu. Tým je právny pomer, o ktorý žalobca svoj nárok opiera a ktorý vychádza najavo zo súhrnu skutočností, ktoré žalobca tvrdí. Totožnosť predmetu sporu je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu, či skutkového deja. Je daná aj vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, teda ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode (uznesenie NS SR 5Cdo 280/2010). V danom prípade možno konštatovať, že totožnosť predmetu sporu spočíva v posúdení existencie, resp. zániku vecného bremena in personam na strane žalobkyne, ktorý žalobkyňa učinila samostatným predmetom tohto sporového konania. Je nepochybné, že touto otázkou sa súd bude prejudiciálne zaoberať aj v skôr začatom spore o žalobe o plnenie, hoci nie je výslovne vymedzeným predmetom sporu 8C 85/2016. Existencia vecného bremena je však otázkou, ktorou sa musí súd v spore o žalobe o plnenie predbežne vysporiadať, musí ju ustáliť, a v súvislosti s tým vykonať aj potrebné dokazovanie. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje napríklad na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co/140/2013 zo dňa 31. 5. 2013, v odôvodnení ktorého súd uvádza, že „podľa právnej teórie určovacia žaloba (kladná i záporná) nie je prekážkou litispendencie pre žalobu na plnenie, hoci v oboch prípadoch ide o rovnaké subjektívne právo. To znamená, že ak by konanie o určovacej žalobe začalo skôr ako konanie o vypratanie, určovacia žaloba by nebola prekážkou litispendencie pre neskôr podanú žalobu o plnenie (o vypratanie). Na druhej strane konanie o žalobe na plnenie (v danom prípade konanie o vypratanie) zakladá prekážku litispendencie pre určovaciu žalobu (kladnú či zápornú), pokiaľ ide o rovnaké subjektívne právo, nakoľko v rámci neho sa rieši prejudiciálna otázka, ktorá by bola základnou otázkou aj v konaní o určovacej žalobe (napríklad platnosť, resp. neplatnosť právneho úkonu)“. V zmysle uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/405/2013 „vo všeobecnosti totiž platí, že žaloba o plnenie má prednosť pred žalobou určovacou. Záväzný rozhodnutie o povinnosti plniť konzumuje i prejudiciálnu otázku určenia existencie alebo neexistencie práva, ktorý je predpokladom takéhoto plnenia, a to bez ohľadu na to, že toto posúdenie by nebolo obsiahnuté vo výroku rozhodnutia, inak povedané, žaloba o plnenie v zásade konzumuje žalobu určovaciu. Naopak to však neplatí.“ Súd záverom poukazuje na to, že žalobkyňa dôvodí v rámci svojej obrany v spore 8C 85/2016 rovnakými argumentmi, ako sú tie, na ktorých postavila svoju žalobu v tomto spore. Súd sa bude všetkými jej tvrdeniami v spore 8C 85/2016 zaoberať.

8. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd ustálil, že v danom prípade existuje prekážka litispendencie, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Takáto vada vedie vždy k zastaveniu konania. Súd na ňu musí prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania. S poukazom na uvedené sporové konanie o neskôr podanej žalobe žalobkyne o určenie existencie vecného bremena zastavil.

9. O trovách tohto konania súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. V danom prípade zavinila zastavenie konania žalobkyňa (v oboch sporoch právne zastúpená rovnakým právnym zástupcom), ktorá po tom, ako jej bolo známe skoršie začaté konanie o žalobe na plnenie, v ktorom vystupuje v postavení žalovanej, podala samostatnú žalobu o určenie, pričom podľa názoru súdu vzhľadom k jej obrane v spore 8C 85/2016, možno s určitosťou uzavrieť, že totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja, jej musela byť zrejmá. Vzhľadom k uvedenému vzniklo žalovanému právo na náhradu trov tohto konania. O výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd v Čadci (§ 357 písm. d) CSP, § 362 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).